

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5804** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от „Захарен комбинат - Пловдив“ АД, ЕИК 11508188, представлявано от С. И. Ф., чрез адв. Н. Г. от АК – Габрово, срещу Решение № 01 от 10.05.2023 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) „Големи данъкоплатци и осигурители“ (ГДО), с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) № С230029-022-0023744/05.04.2023 г. на публичен изпълнител в ТД на НАП ГДО по изпълнително дело №[ЕИК]/2019 г.

В жалбата се излагат съображения, обуславящи незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Жалбоподателят счита, че решението е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излага доводи за липса на мотиви в ПНОМ, а решаващите изводи на директора на ТД били в такава степен лаконични, че обуславят извод за цялостна липса на обосновка. Не била мотивирана конкретната обезпечителна нужда, а декларативно е направена констатация, че събирането на публичните задължения щяло да бъде затруднено. От наложените обезпечителни мерки лицето търпяло затруднения да осъществява дейността си. ПНОМ било издадено при липса на съществени реквизити в съдържанието му, като не били посочени фактическите основания за издаването му. Не било спазено изискването за съразмерност между наложеното обезпечение и вземанията на държавата. Не бил отчетен факта, че по отношение на възбранените имоти е налице

валидно сключен предварителен договор за продажба, като се твърди, че купувачът е във владение и обезпечителните мерки възпрепятстват правата му на собственик. В този смисъл било налице засягане в съществена степен на личен интерес, противопоставим по степен на засягане и интензитет на общественения. Претендира се отмяна на решението и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – директорът на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, чрез юрк. Х., в съдебно заседание и в депозираните писмени бележки, изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли решението да бъде оставено в сила, а в полза на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ да бъдат присъдени разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на жалбата.

Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че към 28.04.2023 г. „Захарен комбинат – Пловдив“ АД има публични задължения в общ размер от 14 713 907.73 лв., от които главница 8 366 179.72 лв. и лихва 6 347 728.01 лв., за което е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2019 г. по описа на ТД на НАП ГДО за задължения, установени въз основа на Декларация – образец б за период м. 02/2019 г. – м. 12/2021 г., годишна данъчна декларация по ЗКПО, декларация по чл. 55 ЗДДФЛ, справки-декларации по ЗДДС за период м. 03/2019 г. до м. 04.2021 г., РА № Р29002918007186-091-001/11.07.2019 г., РА № Р-29002919008392-091-001/31.12.2020 г. и РА № Р-29002922004815-091-002/14.03.2023 г., влезли в сила наказателни постановления, издадени от Басейнова дирекция за управление на водите Пловдив – Източноромански район и НАП, както и Актове за установяване на публично вземане, издадени от Басейнова дирекция за управление на водите Пловдив – Източноромански район.

Във връзка с образуваното изпълнително дело са извършени следните действия:

1. Издадено е ПНОМ изх. № С-180029-022-0082377/06.11.2018 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление в ТБ БАКБ АД, ТБ ПИБ АД, ТБ „Д“ АД, ТБ ОББ АД, ЧПБ „ТЕКСИМ“ АД и ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД, за публично задължение в размер на 158 301.01 лв. ПНОМ е вписано в регистъра на особените залози под № 2018112101525.

2. Издадено е ПНОМ изх. № С190029-022-0063634/29.07.2019 г. (л.252), с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление в ТБ БАКБ АД (л.259), ТБ ПИБ АД (л.261), ТБ „Д“ АД (л.257), ТБ ОББ АД (л.262) и ЧПБ „Тексим“ АД (л. 255) и Юробанк АД, за публично задължение в размер на 4 416 513.42 лв. Същото е вписано в регистъра на особените залози под № 20190800500871.

От отговорите на банките се установило, че е наложен запор на банкови сметки на „Захарен комбинат – Пловдив“ АД в ТБ БАКБ АД (л.213), ТБ ОББ АД (л.211) и ТБ „Д“ АД (л.210).

С писмо вх. № С190029-000-0457470/04.09.2019 г. ТБ ОББ АД уведомила публичния изпълнител, че върху сметките на дружеството има учреден залог по ЗДФО в полза на банката.

С писмо вх. № С190029-000-0461399/05.09.2019 г. ТБ БАКБ АД уведомила публичния изпълнител, че има наложени предходни запори върху сметките на дружеството.

С писмо вх. № С190029-000-0461399/05.09.2019 г. ТБ „Д“ АД уведомила публичния изпълнител, че има предходно наложени запори върху сметките на дружеството.

На 23.08.2019 г. до посочените по-горе търговски банки са изпратени разпореждания за изпълнение на запорно съобщение на основание чл. 228 ДОПК. Дружеството се е възползвало от възможността да поиска разрешение за извършване на неотложни плащания по реда на чл. 229 ДОПК, като от страна на публичния изпълнител са издавани разпореждания за временно разрешение за неотложни плащания, последното от които е от 31.03.2021 г. (л.163) Последно е постъпила сума за погасяване на публичното задължение на 05.04.2021 г.

На основание чл. 13, вр чл. 12, ал. 4, т. 5 ДОПК на дружеството е връчено Искане за предоставяне на документи и писмени обяснения, декларации и справки от 1 до 5, а именно: Справка № 1 за ФЛ, ЮЛ и ЕТ, за наличните недвижими имоти и документи за собственост, Справка № 2 за наличните моторни превозни средства и документи за собственост, Справка № 3 за ЮЛ и ЕТ за дългосрочни и краткосрочни инвестиции; Справка № 5 за ФЛ, ЮЛ и ЕТ за вземания от банки и трети лица.

В отговор са постъпили исканите справки, като са декларирани собственост земя ПИ 11538.15.179 с площ 34 393 кв.м., с местонахождение м. К. с данъчна оценка/балансова стойност 482 816.85 лв.; ПИ 274.42.14, с площ 130752 кв.м. с данъчна оценка/балансова стойност 5 426 000.00 лв.; 18 бр. вили с данъчна оценка/балансова стойност 2 235.00 лв. и битова сграда в л-ще Б., с данъчна оценка/балансова стойност 2 136.17 лв. Към справките са приложени 2 бр. нотариални акта. Констатирано е, че липсва каквато и да било информация за наличие на сключен предварителен договор за продажба на въпросните недвижими имоти.

3. С ПНОМ изх. № С190029-022-0075170/23.08.2019 г. (л.208) е наложена възбрана на 2 броя недвижими имоти както следва:

3.1 Поземлен имот, КИД 27454.42.14, незастроен имот за курортнорекреационен обект, площ 130 752 кв.м., находящ се в [населено място], общ. Несебър, обл. Бургас – м. Козлука, с граници на имота – 27454.42.18, 27454.42.17, 27454.42.19, придобит с нотариален акт № 138, том V, рег. № 3395, дело № 907/2008 г., вписан с вх. рег. № 1739 от 20.03.2008 г., Акт № 112, тм 7, рег. № 1739, дело 1541 от 20.03.2018 г., Служба по вписванията – Несебър, с балансова стойност 5 426 000.00 лв.

3.2. Поземлен имот, КИД 11538.15.179, представляващ поземлен имот по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-175/12.02.2008 г. на Началника на СГКК – Бургас, с трайно предназначение: урбанизирана, с начин на трайно ползване: незастроен имот за курортнорекреационен обект, площ 34 393 кв.м., находящ се в [населено място], общ. Несебър, обл. Бургас – м. Касата, С., с граници на ПИ с идентификатор 11538.15.9 и ПИ с ид. 13652, дело 2663/2013 г., с балансова стойност 482 816.65 лв.

С ИПДПОЗЛ с изх. № С190029-007-000/28.08.2019 г. (л.206) от „Захарен комбинат – Пловдив“ АД са изискани документи за доказване на собствеността на 18 бр. вили и битова сграда.

С писмо вх. № 26-3-11168/09.09.2019 г. от представляващия дружеството е представен

устав на дружеството (л.199), доказващ собствеността на недвижимите имоти – апартамент в [населено място], кв. С., [улица] и вили в летовище Б.. Не се съдържа отбелязване, че дружеството има сключен предварителен договор за продажба.

Във връзка с искане изх. № С190029-008-0031844/17.09.2019 г. (л. 196) е получен отговор от [община] (л.191), с който са представени Акт за държавна собственост № 589/28.03.1996 г. (л.192) и № 590/28.03.1996 г. (л.193), с пояснение, че оригиналите са предоставени от кмета на [община] с протокол 29.11.1996 г. на областен управител на Пловдивска област.

4. С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК с изх. № С200029-023-0003028/19.10.2020 г. е наложена възбрана върху следните имоти:

4.1. Поземлен имот, КИД 27454.42.14, незастроен имот за курортнорекреационен обект, площ 130 752 кв.м., находящ се в [населено място], общ. Несебър, обл. Бургас – м. Козлука, с граници на имота – 27454.42.18, 27454.42.17,27454.42.19, придобит с нотариален акт № 138, том V, рег. № 3395, дело № 907/2008 г.,вписан с вх. рег. № 1739 от 20.03.2008 г., Акт № 112, тм 7, рег. № 1739, дело 1541 от 20.03.2018 г., Служба по вписванията – Несебър, с балансова стойност 5 426 000.00 лв.

4.2. Поземлен имот, КИД 11538.15.179, представляващ поземлен имот по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-175/12.02.2008 г. на Началника на СГКК – Бургас, с трайно предназначение: урбанизирана, с начин на трайно ползване: незастроен имот за курортнорекреационен обект, площ 34 393 кв.м., находящ се в [населено място], общ. Несебър, обл. Бургас – м. Касата, С., с граници на ПИ с идентификатор 11538.15.9 и ПИ с ид. 13652, дело 2663/2013 г., с балансова стойност 482 816.65 лв.

Във връзка с възложена ревизия и издаден РА № Р-29002919008392-091-001/31.12.2020 г., с който са установени задължения в размер на 5 720 718.85 лв., е издадено Постановление за продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание ч. 121, ал. 6 ДОПК с изх. № С210029-139-0000055/12.01.2021 г. (л.181), с което е продължено действието на наложените с ПНОМ № С200029-023-0003028/09.10.2020 г. обезпечителни мерки (л. 183).

5. С ПНОМ изх. № С200029-022-0092420/21.12.2020 г. (л.176) е наложен запор върху вземане от трето задължено лице – „Паскалев – 86“ ООД, за сумата от 26 581.96 лв., вписано в ЦРОЗ под № 2019080500871. не е установено извършено плащане от страна на третото лице към момента на издаване на процесното решение.

С цел налагане на обезпечителни мерки и предприемане на принудителни действия в хода на висящото изпълнително производство са били извършвани справки в информационните масиви на НАП, АВ, АК и др., като е установено, че в периода от 27.11.2018 г. до 2022 г. дружеството се е разпоредило с всички притежавани от него недвижими имоти, с изключение на имотите, предмет на публична продажба по реда на чл. 251 – чл. 255 ДОПК, и имотите, предмет на обжалваното постановление.

Установено е, че по партидата на „ФРИ ТРЕЙД 79“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от П. И. И., е вписано в ТРРЮЛНЦ под № 20220914170838 решение за приемане на нов съдружник съгласно чл. 148, ал. 1, т. 3 ТЗ, в лицето на „Захарен комбинат – Пловдив“ АД, приемане на промени в учредителния акт и увеличаване на капитала, разпределен в 100 дяла всеки по 1 лв., на 7 000 100.00 бр. дяла, всеки по 1 лв. чрез внасяне на непарична вноска. Увеличаването на капитала със 7 млн. лева е

чрез внасяне на апортна вноска в капитала на „ФРИ ТРЕЙД 79“ АД на собствени на „Захарен комбинат – Пловдив“ АД недвижими имоти, подробно описани в протокола и оценени съгласно заключение на вещи лица на стойност 12 149 420 лв.

При извършена справка е установено, че на 09.05.2008 г. е вписано решение № 6520 от 10.10.2006 г. на ОС – Пловдив, по ф.д. № 2681/2005 г. по описа на ПОС и подадено заявление за вписване на обстоятелства – увеличаване на капитала на „Захарен комбинат Пловдив“ АД от 2 233 388 лв. на 13 349 201 лв., разпределени в 13 344 201 бр. поименни акции с номинална стойност 1 лв. и 5 000 бр. привилегирани акции, чрез издаване на 11 115 863 нови акции, записани от акционера „Захарен комбинат Кристал“ АД, чиято стойност е набрана чрез апортна вноска на права на собственост върху недвижими имоти и движими вещи на акционера, част от които са и възбранените недвижими имоти с настоящото ПНОМ. Промените в Устава на дружеството са извършени съгласно решение на общото събрание на акционерите от 17.10.2005 г.

5. С ПНОМ изх. № С230029-022-0023744/05.04.2023 г. (л.115), предмет на настоящото съдебно производство, е наложена възбрана върху 22 броя недвижими имоти, представляващи сгради – бунгала, курортно туристически сгради, бунгала селскостопански сгради, селскостопанска сграда Столова и селскостопанска сграда Тоалетна/баня, находящи се в ПИ с идентификатор: 02837.11.732, находящ се в [населено място], общ. Б., обл. Пазарджик – яз. Б., зона „Г“, в.с. „Ц. чарк“, м. „Пущек“, с граници път, СП „Промислени стоки“ – Пловдив, НПК „Г. Д.“ – Пловдив, придобити с акт за държавна собственост № 589/28.03.1996 г. на [община], и Акт за държавна собственост № 590/28.03.1996 г. на [община], всичките с балансова стойност 0.00 лв., подробно описани в постановлението. към датата на налагане на обезпечителните мерки размерът на установеното и изискуемо публично задължение по изпълнителното дело е в размер на 12 547 138.26 лв., от които главница 6 566 179.69 лв. и лихва 5 980 958.57 лв.

От извършена на 02.04.2023 г. публичният изпълнител е установил, че за групата сгради, находящи се в [населено място], данъчната оценка на недвижимите имоти е посочена на един ред с обща стойност в размер на 9 886.00 лв.

6. С ПНОМ с изх. № С230029-022-0023927/06.04.2023 г. (л.113) е наложена възбрана на апартамент, представляващ една стая, кухня, сервизно помещение, изба, с площ 44.26 кв.м., находящ се в [населено място], общ. Пловдив, обл. Пловдив, [улица], [жилищен адрес] с балансова стойност 0.00 лв.

С ИПДПОЗЛ изх. № С230029-0007-0003129/19.04.2023 г. (л. 97) от задълженото лице са поискани писмени обяснения, представяне на справки от № 1 до № 5 и декларации от лицето.

С разпореждане за присъединяване (л.96) на осн. чл. 217, ал. 2 ДОПК по изпълнителното дело е допуснато присъединяване на публичния взыскател НАП за вземане, установено с РА № Р-29002922004815-091-002/19.04.2023 г., с което общия размер на публичните задължения по изпълнителното дело е в общ размер главница 8 362 054.72 лв., лихва 6 323 856.03 лв., нелихвоносно вземане 4 125.00 лв.

В отговор на искане с изх. № С230029-008-0013711/13.04.2023 г. (л.99) до [община] е получено Удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 ДОПК (л.75), в което са посочени ДО за собственика и за обекта, за изброените в обжалваното ПНОМ 22 бр. недвижими имоти с така определените им площи. Данъчната оценка за всички сгради е общо в размер на 9886.00 лв., отговаряща на тази, предоставена от жалбоподателя.

Публичният изпълнител е приел, че размерът на обезпеченията е общо в размер на 5 116 476.53 лв., в т. ч. за имот с идентификатор 27454.42.14 – 4 541 473.13. лв., а за имот с идентификатор 11538.15.179 – 584 421.44 лв., както и вземане от трето задължено лице – 26 581.96 лв., които не обезпечават в пълен размер задължението по изпълнителното дело.

Срещу ПНОМ изх. № С230029-022-0023744/05.04.2023 г. е подадена жалба от дружеството до директора на ТД на НАП ГДО с вх. № 26-3-4979/26.04.2023 г. (л.57), която с процесното решение е оставена без уважение.

Решението на директора на ТД на НАП ГДО е връчено на жалбоподателя на 18.05.2023 г. (л.56).

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежно легитимирана страна, в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 197, ал. 1 ДОПК, в изискуемата писмена форма и има необходимото съдържание, Противно на твърденията в жалбата, решението е надлежно мотивирано. Изложени са фактическите и правни основания за постановяването му, които са в достатъчна степен за осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност. Административният орган е извършил анализ на установените и безспорни между страните факти и обстоятелства, които коректно са субсумирани под приложимите материалноправни разпоредби. Не се констатира съществени процесуални нарушения, поради което следва да бъде направен извод, че решението не страда от пороци, водещи до неговата нищожност или незаконосъобразност на това основание.

Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото с решението на ответника постановление. Преценката за наличие на обезпечителна нужда изисква съпоставка между имущественото състояние на длъжника и размера на неговите публични задължения. След като в случая е установено, че длъжникът не разполага със свободно от тежести имущество, което би могло да послужи за удовлетворяване на вземането на държавата, то тази нужда е налице. Обжалваното ПНОМ е съобразено с изискването на чл. 196, т. 3 ДОПК и е мотивирано с наличието на изпълнително дело, по което липсват доказателства, а и не се твърди да постъпват парични средства за погасяване на публичните задължения. Напротив, видно е от материалите по делото и не се спори, че публичният изпълнител е предприел необходимите действия за установяване на релевантните към преценката по чл. 196, ал. 2 ДОПК факти и обстоятелства..

По материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 195, ал. 1 ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични задължения, като разпоредбата на ал. 2 изисква наличие на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събиране на публичното вземане. В съответствие с тази регламентация нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК задължава съда да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 ДОПК.

В случая първото отменително основание безспорно не е налице. Нито с жалбата,

ните до приключване на устните състезания по делото от страна на жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложените обезпечителни мерки.

Не се установява и второто основание по чл. 197, ал. 3 ДОПК. Срещу жалбоподателя е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2019 г. по описа на ТД на НАП ГДО за събиране на установените и изискуеми публични вземания по смисъла на чл. 162, ал. 2 ДОПК, произтичащи от подадени Декларация – образец 6 за период м. 02/2019 г. – м. 12/2021 г., годишна данъчна декларация по ЗКПО, декларация по чл. 55 ЗДДФЛ, справки-декларации по ЗДДС за период м. 03/2019 г. до м. 04.2021 г., РА № Р29002918007186-091-001/11.07.2019 г., РА № Р-29002919008392-091-001/31.12.2020 г. и РА № Р-29002922004815-091-002/14.03.2023 г., с взыскател НАП, влезли в сила наказателни постановления, издадени от Басейнова дирекция за управление на водите Пловдив – Източнороморски район и НАП, както и Актове за установяване на публично вземане, издадени от Басейнова дирекция за управление на водите Пловдив – Източнороморски район.

Съгласно чл. 209, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5 ДОПК ревизионните актове, независимо дали са обжалвани, декларациите, подадени от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, актовете по чл. 106 и 107, независимо дали са обжалвани и влезлите в сила наказателни постановления са изпълнителни основания и подлежат на принудително изпълнение, а следователно и на обезпечаване по реда на глава четвърта от ДОПК.

Съгласно чл. 195, ал. 7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на установените вземания на държавата, което изискване в случая е спазено. Не се установява превишаване на стойността на обезпеченото имущество над размера на публичното задължение, което е в особено големи размери не само към момента на издаването на ПНОМ, но и към настоящия момент - главница: 8 352 771,70 лв., лихва: 7 026 375,69 лв., нелихвоносно вземане: 4 125 лв. към 15.12.2023 г. След 05.04.2021 г. не са постъпвали парични средства по заповораните банкови сметки на длъжника, вследствие на което публичният изпълнител обосновава и законосъобразно е пристъпил към постановяване на процесната обезпечителна мярка, чрез налагане на възбрана върху недвижимите имоти - 22 броя сгради- бунгала, находящи се в [населено място]. Данъчната оценка на всичките 22 бр. сгради е общо в размер на 9 886,00 лв.; актуалният размер на обезпечението е общо в размер на 5 116 476,53 лв. в т.ч. за имот с идентификатор 27454.42.14 - 4 541 473,13 лв., за имот с идентификатор 11538.15.179 - 548 421,44 лв. и вземане от трето ЗЛ - „Паскалев - 86" ООД за сумата от 26581.96 лв. Данъчната оценка на бунгалата е в размер на 9 886,00 лв., което прибавено към стойностите на предходните обезпечения означава, че обезпечението е общо в размер на 5 126 362, 53 лв., който е крайно недостатъчен за обезпечаване на целия размер на публичното задължение.

Неоснователни са възраженията за нарушение на чл. 6 АПК. В съответствие с чл. 199 ДОПК за задълженото лице съществува възможност да иска от публичния изпълнител и от съда заменянето на един вид обезпечение с друго равностойно обезпечение. В конкретния случай няма данни не само в хода на принудителното обезпечение, но и пред административния орган, да е правено такова искане. Освен това, съгласно ал. 2 на същата разпоредба, без съгласието на публичния взыскател, длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова

гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител. Такава в случая не е направена.

Изложените в жалбата доводи, че ПНОМ засяга съществен и противопоставим на обществения личен интерес – този на дружеството „ФРИ ТРЕЙД 79“ ЕООД, са неоснователни. Жалбоподателят не може да предявява чужди права и да претендира отмяната на административния акт въз основа на евентуално засягане на права и интереси на трети лица. Техните интереси могат и следва да бъдат предявени по реда на чл. 197, ал. 5 ДОПК, съгласно който трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната. При така предвидения ред за защита на третите лица ирелевантни са възраженията на жалбоподателя „Захарен комбинат - Пловдив“ АД в настоящото производство, основани на сключения с купувача „ФРИ ТРЕЙД 78“ ЕООД предварителен договор от 27.06.2018 г. за покупко-продажба на възбранените с ПНОМ общо 22 броя бунгала, находящи се в [населено място], област Пазарджик - язовир „Б.“, зона „Г“, В. селище „Ц. чарк“, местност „Пущек“ описани по АДС № 589 и 590/28.03.1996 г. на [община]. По аргумент от чл. 19, ал. 1 и 3 ЗЗД предварителният договор няма вещно-транслативен ефект и не прехвърля правото на собственост. Той е "обещание" за сключване на бъдещ окончателен договор в изискуемата нотариална форма за действителност, като такъв окончателен договор за покупко-продажба не е сключен между страните, нито е поискано да бъде сключен по реда на чл. 19, ал. 3 ЗЗД. Предварителният договор е годно правно основание за получаване и започване на владение от купувача върху недвижимия имот-предмет на договора. Предаването на владението от продавача на купувача обаче трябва да бъде доказано. Съгласно чл. 1, ал. 2 от договора владението върху продаваемите вещи се предава от продавача на купувача при подписване на договора и получаване на задатък. Според чл. 5, ал. 1 задатъкът е 5 000 лв. Представената квитанция за сумата от 5 000 лв. е с дата 25.04.2023 г., следваща тази на процесното ПНОМ от 05.04.2023 г., което е и доказателство, че към датата на подписване на договора задатъкът не е бил платен, съответно и владението не е било предадено. Съобразно клаузите на договора в случая не се доказва, че „ФРИ ТРЕЙД 79“ ЕООД е започнало да владее имотите още от датата на сключването му-27.06.2018 г.

В обобщение съдът приема, че обжалваните актове са издадени от компетентни органи по приходите, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. С оглед на това е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора основателно се явява искането на ответника за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение. В тази насока следва да се отбележи, че производството по чл. 197, ал. 2 - 4 ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо в размер на 100 лв. на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ /в т. см. Решение № 1921/13.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13662/2017 г., I о. и Определение № 3544/20.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3319/2018 г., I о./.

Воен от горното и на основание чл. 197, ал. 3 Административен съд София – град, Ш отделение, 75-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Захарен комбинат - Пловдив“ АД срещу Решение № 01 от 10.05.2023 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С230029-022-0023744/05.04.2023 г.

ОСЪЖДА „Захарен комбинат – Пловдив“ АД да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

На основание чл. 197, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс решението е окончателно.

СЪДИЯ: